

استاندارد حسابداری شماره ۳
درآمد عملیاتی

استاندارد حسابداری شماره ۳

درآمد عملیاتی

فهرست مندرجات

شماره بند

۱ - ۲	• مقدمه
۳ - ۷	• دامنه کاربرد
۸ - ۹	• تعاریف
۱۰ - ۱۲	• اندازه‌گیری درآمد عملیاتی
۱۴	• تشخیص معامله
۱۵ - ۲۰	• فروش کالا
۲۱ - ۲۸	• ارائه خدمات
۲۹ - ۳۳	• سود تضمین شده، درآمد حق امتیاز و سود سهام
۳۴ - ۳۵	• افشا
۳۶	• تاریخ اجرا
۳۷	• مطابقت با استانداردهای بین‌المللی حسابداری
	• پیوست: نمونه‌هایی از موارد شناخت درآمد عملیاتی

استاندارد حسابداری شماره ۳

درآمد عملیاتی

این استاندارد باید با توجه به " مقدمه‌ای بر استانداردهای حسابداری" مطالعه و بکار گرفته شود.

مقدمه

۱. بنابر تعریف ارائه شده در فصل سوم مفاهیم نظری گزارشگری مالی، درآمد عبارت است از افزایش در حقوق صاحبان سرمایه بجز مواردی که به آورده صاحبان سرمایه مربوط می‌شود. مفهوم درآمد، هر دو گروه "درآمد عملیاتی" و "درآمد غیرعملیاتی" را در بر می‌گیرد. درآمد عملیاتی عبارت از درآمدی است که از فعالیتهای اصلی و مستمر واحد تجاری حاصل می‌گردد و با عنوانین مختلفی از قبیل فروش، حق الزحمه، سود تضمین شده، سود سهام و حق امتیاز مورد اشاره قرار می‌گیرد.

۲. مبحث اصلی در حسابداری درآمد عملیاتی عمدتاً معطوف به تعیین زمان شناخت درآمد عملیاتی است. درآمد عملیاتی زمانی شناسایی می‌شود که شواهد کافی مبنی بر وقوع یک جریان آتی ورودی منافع اقتصادی وجود داشته باشد (یعنی جریان منافع اقتصادی مرتبط با درآمد عملیاتی به درون واحد تجاری محتمل باشد) و این منافع را بتوان به‌گونه‌ای انکاپسولیزه گیری کرد.

دامنه کاربرد

۳. این استاندارد باید برای حسابداری درآمد عملیاتی حاصل از معاملات و رویدادهای زیر بکار گرفته شود:

الف. فروش کالا،

ب. ارائه خدمات، و

ج. استفاده دیگران از داراییهای واحد تجاری که مولد سود تضمین شده، درآمد حق امتیاز و سود سهام است.

استاندارد حسابداری شماره ۳

درآمد عملیاتی

۴. کالا شامل کالای تولید شده تو سط واحد تجاری برای فروش و همچنین کالای خریداری شده جهت فروش مجدد از قبیل کالای خریداری شده تو سط یک واحد بازرگانی یا زمین و سایر املاک نگهداری شده برای فروش مجدد است.
۵. ارائه خدمات، معمولاً متضمن اجرای وظیفه‌ای مورد توافق طی مدتی معین توسط واحد تجاری است. خدمات ممکن است طی یک یا چند دوره مالی ارائه شود. برخی از پیمانهای ارائه خدمات ماهیتاً از نوع پیمانهای بلندمدت است. درآمد عملیاتی حاصل از چنین پیمانهایی، طبق استاندارد حسابداری شماره ۹ با عنوان حسابداری پیمانهای بلندمدت شناسایی می‌شود.
۶. استفاده دیگران از داراییهای واحد تجاری منجر به تحصیل درآمدهای عملیاتی زیر می‌شود:
- الف. سود تضمین شده: مبالغی که بابت استفاده از وجه نقد یا معادل وجه نقد واحد تجاری مطالبه می‌شود
- ب. درآمد حق امتیاز: مبالغی که بابت استفاده از داراییهای غیرجاری واحد تجاری نظری امتیاز ساخت، علایم تجاری، حق انتشار و نرم افزار رایانه‌ای مطالبه می‌شود، و
- ج. سود سهام: مبالغی از سود توزیع شده واحد سرمایه‌پذیر که متناسب با سهم الشرکه واحد تجاری عاید آن می‌شود.
۷. در این استاندارد، درآمد عملیاتی حاصل از موارد زیر مطرح نمی‌شود:
- الف. سود سهام حاصل از سرمایه‌گذاریهایی که به روش ارزش ویژه به حساب گرفته می‌شود،
- ب. پیمانهای بلندمدت (رجوع شود به استاندارد حسابداری شماره ۹ با عنوان حسابداری پیمانهای بلندمدت)،
- ج. قراردادهای اجاره،

استاندارد حسابداری شماره ۳

درآمد عملیاتی

د . کمکهای بلاعوض و سایر کمکهای مشابه دولتی (رجوع شود به استاندارد حسابداری شماره ۱۰ با عنوان حسابداری کمکهای بلاعوض دولت)،

ه . قراردادهای بیمه در شرکتهای بیمه،

و . شناخت اولیه تولید کشاورزی و شناخت اولیه و تغییرات ارزش منصفانه داراییهای زیستی غیرمولد مربوط به فعالیت کشاورزی (رجوع شود به استاندارد حسابداری شماره ۲۶ با عنوان فعالیتهای کشاورزی)،

ز . استخراج مواد معنی، و

ح . تغییر ارزش سایر داراییهای جاری از قبیل سرمایه‌گذاریها (در مؤسسات تخصصی سرمایه‌گذاری) یا سرمایه‌گذاری در املاک در واحدهای تجاری که به خرید و فروش املاک اشتغال دارند.

ط . درآمد ناشی از فعالیتهای ساخت املاک.

تعاریف

۸. اصطلاحات ذیل در این استاندارد با معانی مشخص زیر بکار رفته است:

درآمد عملیاتی: عبارت است از افزایش در حقوق صاحبان سرمایه، بجز موارد مرتبط با آورده صاحبان سرمایه، که از فعالیتهای اصلی و مستمر واحد تجاري ناشی شده باشد.

ارزش منصفانه: مبلغی است که خریداری مطلع و مایل و فروشنده‌ای مطلع و مایل می‌توانند در معامله‌ای حقیقی و در شرایط عادی، یک دارایی را در ازای مبلغ مذبور با یکدیگر مبادله کنند.

۹. مبالغی که به نمایندگی از طرف اشخاص ثالث (از قبیل برخی مالیاتها) و صول می‌شود، به افزایش حقوق صاحبان سرمایه منجر نمی‌گردد و لذا درآمد عملیاتی محاسبه نمی‌شود. به گونه مشابه، در مورد کارگزاران، مبالغ ناخالص دریافتی یا دریافتی به افزایش حقوق صاحبان سرمایه منجر نمی‌گردد و لذا تنها مبلغ حق‌العمل یا کارمزد، درآمد عملیاتی محسوب می‌شود.

استاندارد حسابداری شماره ۳

درآمد عملیاتی

اندازه‌گیری درآمد عملیاتی

۱۰. درآمد عملیاتی باید به ارزش منصفانه مابه‌ازای دریافتی یا دریافتی اندازه‌گیری شود.
۱۱. مبلغ درآمد عملیاتی حاصل از یک معامله معمولاً طبق توافقی که بین واحد تجاری و خریدار یا استفاده‌کننده از دارایی به عمل می‌آید، تعیین می‌شود. این مبلغ به ارزش منصفانه مابه‌ازای دریافتی و دریافتی با احتساب تخفیفات تجاری اندازه‌گیری می‌شود.
۱۲. در بسیاری حالات، مابه‌ازای مربوط، به شکل وجه نقد یا معادل آن می‌باشد و مبلغ درآمد عملیاتی همان مبلغ وجه نقد دریافتی است. با این حال، هرگاه جریان ورودی وجه نقد به آینده موكول شود، به گونه‌ای که طبق قرارداد منعقده بین فروشنده و خریدار و یا ضوابط معمول فروشنده، مبلغی اضافه بر بهای فروش نقدی کالا یا خدمات دریافت شود، در این حالت ارزش منصفانه مابه‌ازای مربوط، بهای فروش نقدی است و مبلغ اضافه دریافتی درآمد عملیاتی فروشنده مح‌سوب نمی‌شود، بلکه باید با توجه به محتوای تجاری معامله تحت عنوان "درآمد تأمین مالی" به طور جداگانه نمایش یابد.
۱۳. هرگاه کالاهای خدمات در قبال کالاهای خدمات دیگری که از لحاظ ماهیت و ارزش مشابه باشد مبادله گردد، این مبادله به عنوان معامله‌ای درآمدزا تلقی نمی‌شود. برای مثال می‌توان از مبادله شیر تو سطح دو شرکت تولیدکننده محصولات لبنی جهت تأمین به موقع تقاضای مشتریان در حوزه توزیع محصولات‌اشان اشاره کرد. چنانچه کالا یا خدمات غیر مشابه مبادله شود، این مبادله به عنوان معامله‌ای درآمدزا تلقی می‌گردد. در این حالت درآمد عملیاتی به ارزش منصفانه کالاهای خدمات دریافتی پس از تعدیل از بابت سرک نقدی اندازه‌گیری می‌شود. هرگاه ارزش منصفانه کالاهای خدمات دریافتی را نتوان به گونه‌ای اتکاپذیر اندازه‌گیری کرد، درآمد عملیاتی به ارزش منصفانه کالاهای خدمات واگذار شده پس از تعدیل از بابت سرک نقدی، اندازه‌گیری می‌شود.

استاندارد حسابداری شماره ۳

درآمد عملیاتی

تشخیص معامله

۱۴. معیارهای شناخت مندرج در این استاندارد معمولاً به طور جداگانه در مورد هر معامله اعمال می‌شود. با این حال، در برخی شرایط، جهت انعکاس محتوای معامله لازم است معیارهای شناخت در مورد اجزای قابل تفکیک یک معامله منفرد بکار گرفته شود. برای مثال، هرگاه قیمت فروش محصول شامل یک مبلغ قابل تفکیک جداگانه در ارتباط با خدمات بعدی باشد، این مبلغ به دوره‌های آتی منتقل و به عنوان درآمد عملیاتی طی دوره اجرای خدمات مورد شناخت قرار می‌گیرد. بالعکس، هرگاه دو یا چند معامله به‌گونه‌ای بهم پیوسته باشد که اثر تجاری آن را نتوان بدون توجه به کلیت آن درک کرد، معیارهای شناخت در مورد آن به طور یکجا اعمال می‌شود. برای مثال، یک واحد تجاری ممکن است کالاهایی را به فروش رساند و همزمان قراردادی جداگانه برای باخرید همان کالاهای درآینده منعقد کند. این امر موجب نفی اثر محتوایی معامله فروش می‌شود و لذا در چنین حالتی باید دو معامله فروش و باخرید همان کالا را یکجا شناسایی کرد.

فروش کالا

۱۵. درآمد عملیاتی حاصل از فروش کالا باید زمانی شناسایی شود که کلیه شرایط زیر تحقق یافته باشد:

الف. واحد تجاری مخاطرات و مزایای عمده مالکیت کالای مورد معامله را به خریدار منتقل کرده باشد،

ب. واحد تجاری هیچ دلالت مدیریتی مستمر درحدی که معمولاً با مالکیت همراه است یا کنترل مؤثری نسبت به کالای فروش رفته اعمال نکند،

ج. مبلغ درآمد عملیاتی را بتوان به گونه‌ای اتکاپذیر اندازه‌گیری کرد،

د. جریان منافع اقتصادی مرتبط با معامله فروش به درون واحد تجاری محتمل باشد، و

ه. مخارجی را که در ارتباط با کالای فروش رفته تحمل شده یا خواهد شد بتوان به گونه‌ای اتکاپذیر اندازه‌گیری کرد.

استاندارد حسابداری شماره ۳

درآمد عملیاتی

۱۶. برای اینکه زمان انتقال مخاطرات و مزایای مالکیت به خریدار را بتوان تعیین کرد، لازم است شرایط معامله مورد برسی قرار گیرد. در اغلب حالات، انتقال مخاطرات و مزایای مالکیت با انتقال مالکیت قانونی به خریدار یا تصرف مورد معامله توسط خریدار همراه است. این موضوع در مورد اغلب خرده فروشیها صدق می‌کند. مواردی نیز وجود دارد که مخاطرات و مزایای مالکیت در زمانی متفاوت از زمان انتقال مالکیت قانونی یا تصرف توسط خریدار انتقال می‌یابد.

۱۷. اگر واحد تجاری بخش عمدات از مخاطرات و مزایای مالکیت را حفظ کند، معامله مربوط، فروش تلقی نمی‌گردد و لذا درآمدی از بابت آن شناسایی نمی‌شود. این امر ممکن است در حالات مختلفی اتفاق یافتد. نمونه‌هایی از مواردی که واحد تجاری ممکن است مخاطرات و مزایای عمدات مالکیت را حفظ کند به شرح زیر است:

الف. زمانی که واحد تجاری تعهداتی را در ارتباط با عملکرد غیر مطلوب مورد معامله که توسط مفاد ضمانت‌نامه کالای فروش رفته پوشش نیافته باشد، به عهده بگیرد،

ب. زمانی که دریافت درآمد عملیاتی مربوط به یک فروش خاص، مشروط به تحصیل درآمد توسط خریدار از محل فروش کالای مورد معامله باشد،

ج. زمانی که ارسال کالای مورد معامله متضمن خدمات نصب باشد، لیکن خدمات نصب که بخش عمدات از مبلغ قرارداد را تشکیل می‌دهد، توسط واحد تجاری به‌طور کامل انجام نشده باشد، و

د. زمانی که خریدار حق فسخ معامله را براساس مفاد قرارداد داشته باشد و واحد تجاری در مورد احتمال برگشت کالای فروش رفته مطمئن نباشد.

۱۸. چنانچه، واحد تجاری تنها بخش کم‌اهمیتی از مخاطرات مالکیت را برای خود نگه دارد، معامله مورد نظر، فروش تلقی و درآمد عملیاتی شنا سایی می‌شود. برای مثال، فروشنده ممکن است تنها به خاطر تضمین قابلیت وصول مطالبات، مالکیت قانونی کالا را برای خود حفظ کند. در چنین حالتی، اگر واحد تجاری مخاطرات و مزایای عمدات مالکیت را

استاندارد حسابداری شماره ۳

درآمد عملیاتی

منتقل کرده باشد، این معامله، فروش تلقی و درآمد عملیاتی آن شناسایی می‌گردد. مثال دیگر از حفظ بخش کم اهمیتی از مخاطرات مالکیت، وجود شرطی در خرده فروشی کالاست به گونه‌ای که در صورت عدم رضایت مشتری، برگشت کالا و استرداد مابهای ازا به مشتری می‌سر باشد. در چنین حالتی، به شرط آنکه فروشنده بتواند مبالغ برگشتی آتی را به گونه‌ای اتکا پذیر برآورد کند و بدھی ناشی از برگشت کالا را با توجه به تجربیات گذشته و سایر عوامل مربوط شنا سایی کند، درآمد عملیاتی در زمان فروش مورد شناخت قرار می‌گیرد.

۱۹. برای شناخت درآمد عملیاتی، محتمل بودن جریان منافع اقتصادی مرتبط با معامله به درون واحد تجاری شرط اساسی است. در برخی موارد، تا زمان دریافت مابهای ازا یا رفع ابهام در این زمینه، ممکن است جریان ورودی منافع اقتصادی محتمل نباشد. برای مثال، هرگاه خروج مبالغ مابهای ازا حاصل از فروش در یک کشور خارجی منوط به صدور مجوز دولت آن کشور باشد، در مورد جریان ورودی منافع اقتصادی مرتبط با فروش مذکور ابهام وجود دارد، لذا تنها پس از صدور مجوز خروج وجوه، ابهام برطرف و درآمد عملیاتی شنا سایی می‌شود. با این حال، هرگاه در مورد قابلیت وصول بخشی از درآمد عملیاتی شنا سایی شده قبلی ابهام به وجود آید، مبلغ غیرقابل وصول یا مبلغی که بازیافت آن غیر محتمل است، به جای اینکه به عنوان تعدیل درآمد عملیاتی شنا سایی شده قبلی به حساب گرفته شود، به حساب هزینه منظور می‌گردد.

۲۰. درآمد عملیاتی و هزینه‌های مرتبط با یک معامله یا رویداد به طور همزمان شناسایی می‌شود. این فرایند، عموماً "تطابق درآمد و هزینه" نامیده می‌شود. هزینه‌ها، از جمله هزینه تضمین کالای فروش رفته و سایر مخارجی که پس از حمل کالا ممکن است واقع شود، در صورتی که سایر شرایط شناخت درآمد برقرار باشد، معمولاً به گونه‌ای اتکاپذیر قابل اندازه‌گیری است. با این حال، هرگاه هزینه‌ها را نتوان به گونه‌ای اتکاپذیر اندازه‌گیری کرد، درآمد عملیاتی را نمی‌توان شناسایی کرد. در چنین شرایطی، هرگونه مابهای ارزی دریافتی به عنوان بدھی شناسایی می‌شود.

استاندارد حسابداری شماره ۳

درآمد عملیاتی

ارائه خدمات

۲۱. هرگاه ماحصل معامله‌ای را که متنضم ارائه خدمات است بتوان به گونه‌ای اتکاپذیر برآورد کرد، درآمد عملیاتی مربوط باید با توجه به میزان تکمیل آن معامله شنا سایی شود. مادصل معامله، زمانی به گونه‌ای اتکاپذیر قابل برآورد است که همه شرایط زیر احراز شده باشد:

الف. جریان منافع اقتصادی مرتبط با معامله به درون واحد تجاری محتمل باشد،

ب. مبلغ درآمد عملیاتی را بتوان به گونه‌ای اتکاپذیر اندازه‌گیری کرد،

ج. میزان تکمیل معامله به گونه‌ای اتکاپذیر قابل اندازه‌گیری باشد، و

د. مخارجی که درارتباط با ارائه خدمات تحمل شده یا خواهد شد، به گونه‌ای اتکاپذیر قابل اندازه‌گیری باشد.

۲۲. شناخت درآمد عملیاتی براساس میزان تکمیل کار، اغلب روش درصد تکمیل نامیده می‌شود. ضوابط اعمال روش مزبور، مشتمل بر نحوه تعیین میزان تکمیل کار در استاندارد حسابداری شماره ۹ با عنوان حسابداری پیمانهای بلندمدت تشریح شده است.

۲۳. در مورد شناخت درآمد عملیاتی حاصل از ارائه خدمات نیز، محتمل بودن جریان ورودی منافع اقتصادی، شرط اساسی است. با این حال، در صورت وجود ابهام در مورد قابلیت وصول بخشی از درآمد عملیاتی شنا سایی شده قبلی، مبلغ غیر قابل وصول یا مبلغی که بازیافت آن دیگر محتمل نیست، به عنوان هزینه و نه به صورت تعدیل درآمد شنا سایی شده قبلی، در حسابها منظور می‌شود.

۲۴. برای اینکه بتوان ماحصل یک معامله را به گونه‌ای اتکاپذیر برآورد کرد، معمولاً لازم است واحد تجاری از یک سیستم داخلی بودجه‌بندی و گزار شگری مالی مؤثر برخوردار باشد. واحد تجاری، براوردهای درآمد عملیاتی را هم‌مان با ارائه خدمات بررسی و در صورت لزوم آن را تغییر می‌دهد. با این حال این واقعیت که شرایط حاکم ممکن است تجدید نظر ادواری براوردها را ایجاب کند، لزوماً بدین معنی نیست که ماحصل معامله را نمی‌توان به گونه‌ای اتکاپذیر برآورد کرد. یک واحد تجاری عموماً پس از توافق در مورد شرایط مطرح شده در صفحه بعد با طرفهای دیگر معامله قادر به انجام براوردهای اتکاپذیر است:

استاندارد حسابداری شماره ۳

درآمد عملیاتی

الف. حقوق قابل اعمال هریک از طرفین در مورد خدماتی که قرار است ارائه یا دریافت شود،

ب . مابه ازایی که قرار است مبادله شود، و

ج . نحوه و شرایط تسویه.

۲۵. هرگاه ارائه خدمات، متضمن انجام تعداد نامشخصی از عملیات طی یک دوره زمانی معین باشد، درآمد عملیاتی به روش خط مستقیم طی آن دوره زمانی شنا سایی می شود، مگر این که طبق شواهد موجود، روش دیگری که درآمد عملیاتی دوره را بهتر منعکس کند، وجود داشته باشد. هرگاه یک فعالیت خاص در مقایسه با سایر عملیات از اهمیت ویژه‌ای برخوردار باشد، شناخت درآمد عملیاتی تا زمان اجرای آن فعالیت خاص به تعویق می‌افتد.

۲۶. هرگاه مادصل معامله‌ای را که متضمن ارائه خدمات است نتوان به گونه‌ای اتکاپذیر براورد کرد، درآمد عملیاتی را باید تنها تا میزان مخارج تحمل شده قابل بازیافت مورد شناخت قرار داد.

۲۷. در مراحل اولیه معامله، اغلب براورد اتکاپذیر ماحصل معامله امکان پذیر نیست. با این حال، ممکن است این احتمال وجود داشته باشد که واحد تجاری مخارج تحمل شده معامله را بازیافت کند. بنابراین درآمد عملیاتی تنها تا میزان مخارج تحمل شده‌ای که انتظار بازیافت آن می‌رود شناسایی می‌گردد. از آنجا که ماحصل معامله را نمی‌توان به گونه‌ای اتکاپذیر براورد کرد، هیچگونه سودی شناسایی نمی‌شود.

۲۸. هرگاه ماحصل یک معامله را نتوان به گونه‌ای اتکاپذیر براورد کرد و بازیافت مخارج تحمل شده محتمل نباشد، درآمد عملیاتی شناسایی نمی‌شود و مخارج تحمل شده به عنوان هزینه دوره مورد شناخت قرار می‌گیرد. هرگاه ابهاماتی که مانع براورد اتکاپذیر ماحصل

استاندارد حسابداری شماره ۳

درآمد عملیاتی

معامله شده بود، برطرف شود، درآمد عملیاتی به جای بند ۲۶ برا ساس بند ۲۱ شنا سایی می شود.

سود تضمین شده، درآمد حق امتیاز و سود سهام

۲۹. درآمدهای عملیاتی ناشی از استفاده دیگران از داراییهای واحد تجاری که متضمن سود تضمین شده، درآمد حق امتیاز و سود سهام است باید برا ساس معیارهای مندرج در بند ۳۰ به شرط تحقق شرایط زیر شناسایی شود:

الف. جریان منافع اقتصادی مرتبط با معامله به درون واحد تجاری محتمل باشد، و

ب. مبلغ درآمد عملیاتی را بتوان به گونه‌ای اتکاپذیر اندازه‌گیری کرد.

۳۰. درآمد عملیاتی مذکور در بند ۲۹ باید با توجه به مبانی زیر شناسایی شود:

الف. سود تضمین شده براساس مدت زمان و باتوجه به مانده اصل طلب و نرخ مربوط،

ب. درآمد حق امتیاز طبق محتوای قرارداد مربوط، و

ج. سود سهام حاصل از سرمایه‌گذاریهایی که به روش ارزش ویژه ثبت نشده است، در زمان احراز حق دریافت توسط سهامدار، به استثنای سود سهام حاصل از سرمایه‌گذاری در واحدهای تجاری فرعی و وابسته.

۳۱. درآمد عملیاتی مرتبط با سود سهام در زمان احراز حق دریافت توسط سهامدار شنا سایی می شود. در برخی شرایط، مثلاً در مواردی که سود سهام از محل اندوخته‌ها یا سود انباسته مصوب پیش از تحصیل سرمایه‌گذاری اعلام می‌شود، این گونه مبالغ معرف بازیافت بخشی از بهای تمام شده سرمایه‌گذاری است و درآمد محسوب نمی‌شود. به بیان دیگر، بهای تمام شده سرمایه‌گذاری تنها هنگامی بابت سود سهام دریافتی یا دریافتی کاهش داده می‌شود که سود سهام مزبور مزاد بر سهم شرکت سرمایه‌گذار از سودهای مصوب شرکت سرمایه‌پذیر پس از تحصیل سرمایه‌گذاری باشد.

استاندارد حسابداری شماره ۳

درآمد عملیاتی

۳۲. درآمد حق امتیاز طبق شرایط مندرج در قرارداد مربوط تعلق می‌گیرد و معمولاً بر همین اساس شنا سایی می‌شود، مگر آنکه با توجه به محتوای قرارداد، شنا سایی درآمد برمبنای روش‌های سیستماتیک و منطقی دیگری مناسب‌تر باشد.

۳۳. محتمل بودن جریان ورودی منافع اقتصادی شرط اساسی شنا سایی سود تضمین شده، درآمد حق امتیاز و سود سهام به عنوان درآمد عملیاتی است. با این حال، هرگاه درخصوص قابلیت وصول مبلغی که قبلًا به عنوان درآمد عملیاتی شناسایی شده، ابهامی به وجود آید مبلغ غیر قابل وصول یا مبلغی که بازیافت آن دیگر محتمل نیست، به عنوان هزینه دوره و نه به صورت تعديل درآمد عملیاتی شنا سایی شده قبلی، در حسابها منظور می‌شود.

افشا

۳۴. واحد تجاری باید موارد زیر را در یادداشت‌های توضیحی افشا کند:
الف. رویه‌های حسابداری مورد استفاده برای شناخت درآمد عملیاتی با توجه به الزامات استاندارد حسابداری شماره ۱ با عنوان "نحوه ارائه صورتهای مالی"؛ و

ب. مبلغ هر یک از طبقات عمدۀ درآمد عملیاتی شناسایی شده طی دوره ناشی از موارد زیر:

- فروش کالا،
- ارائه خدمات،
- سود تضمین شده،
- درآمد حق امتیاز،
- سود سهام، و

ج. مبلغ درآمد عملیاتی حاصل از مبادله کالا یا خدمات که در هر یک از طبقات عمدۀ درآمد عملیاتی منظور شده است.

۳۵. واحد تجاری باید هرگونه سود یا زیان احتمالی را طبق استاندارد حسابداری شماره ۴ با عنوان ذخائر، بدھیهای احتمالی و داراییهای احتمالی افشا کند. این گونه سودها یا زیانها ممکن است ناشی از اقلامی از قبیل مخارج تضمین، ادعاهای جریمه‌ها یا زیانهای احتمالی باشد.

استاندارد حسابداری شماره ۳

درآمد عملیاتی

تاریخ اجرا

۳۶. الزامات این استاندارد در مورد کلیه صورتهای مالی که دوره مالی آنها از تاریخ ۱۳۸۰/۱/۱ و بعد از آن شروع می‌شود، لازم الاجراست.

مطابقت با استانداردهای بین‌المللی حسابداری

۳۷. با اجرای الزامات این استاندارد، مفاد استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۸ با عنوان درآمد عملیاتی نیز رعایت می‌شود.

استاندارد حسابداری شماره ۳

درآمد عملیاتی

پیوست

نمونه‌هایی از موارد شناخت درآمد عملیاتی

نمونه‌های ارائه شده در این پیوست، نحوه کاربرد استاندارد حسابداری را در تعدادی از وضعیت‌های تجاری تشریح می‌کند. این نمونه‌ها معطوف به جنبه‌های خاصی از یک معامله است و بحث جامعی در مورد همه عوامل مؤثر احتمالی در شناخت درآمد عملیاتی را ارائه نمی‌کند. به جز مواردی که مشخصاً در تحلیل وضعیت‌های تجاری مورد اشاره قرار گرفته است، نمونه‌ها متضمن این فرض است که هیچ ابهام قابل ملاحظه در مورد مبلغ یا قابلیت وصول مابه‌ازایی که قرار است دریافت شود، هزینه‌هایی که واقع شده یا واقع خواهد شد، یا میزان احتمالی برگشت کالا وجود ندارد. این نمونه‌ها تنها جنبه تشریحی دارد و بخشی از استاندارد حسابداری نیست.

الف. فروش کالا

۱. فروش، همراه با تعویق در تحويل کالا:

بنابراین درخواست خریدار، تحويل کالا به تعویق افتاده ولی مالکیت آن به خریدار منتقل شده است و وی شناسایی می‌شود: صورتحساب را می‌پذیرد.

هر گاه مالکیت به خریدار منتقل شود، در صورت تحقق شرایط زیر درآمد عملیاتی شناسایی می‌شود:

الف. تحويل کالا به خریدار محتمل باشد.

ب. در زمان شناخت درآمد، کالا موجود، قابل تشخیص و آماده تحويل به خریدار باشد.

ج. خریدار به طور مشخص، تعویق در تحويل کالا را تایید کرده باشد.

د. شرایط معمول پرداخت برقرار باشد.

۲. ارسال مشروط:

معمولًاً تا هنگامی که مشتری کالا را تحويل نگرفته و نصب و بازرگانی آن

۲ . الف. کالا به شرط نصب، بازرگانی و غیره فروخته می‌شود.

خاتمه نیافته باشد، نسبت به درآمد شناختی صورت نمی‌گیرد. با وجود این، در برخی موارد، ممکن است عملیات نصب به قدری ساده باشد که بتوان بدون توجه به عدم تکمیل آن، شناخت فروش را مقتضی دانست (مثلًاً نصب یک گیرنده تلویزیونی که در کارخانه آزمایش شده است، تنها مستلزم خارج کردن آن از بسته‌بندی، اتصال آنتن و وصل کردن تلویزیون به برق است). در موارد دیگر که ممکن است بازرگانی تنها به منظور تعیین نهایی مبلغ قرارداد صورت گیرد (برای مثال در مورد محموله‌های سنگ‌آهن، شکر، دانه سویا و غیره)، مقتضی است نسبت به شناخت مبلغ تخمینی درآمد در تاریخ حمل یا زمان مناسب دیگری اقدام شود.

۲ . ب . منوط به تایید خریدار همراه با برخورداری خریدار از حق محدود برای برگشت کالا.

هرگاه فروشنده در مورد امکان برگشت کالا نامطمئن باشد، تا زمانی که محموله رسمًاً توسط خریدار قبول نشده یا مهلت مقرر برای برگشت کالا منقضی نشده باشد، نسبت به درآمد شناختی صورت نمی‌گیرد.

- تا زمانی که کالا به شخص ثالثی فروخته نشده است، شناخت درآمد صورت نمی‌گیرد.
۲. ج. تحویل امانی کالا جهت فروش: کالا برای گیر نده ارسال می‌شود و وی به ذیابت از طرف صاحب کالا، فروش آن را به عهده می‌گیرد.
- درآمد همزمان با دریافت وجه نقد توسط فروشنده یا نماینده وی شناسایی می‌شود.
۲. د. فروش نقدی هنگام تحویل کالا.
- شناخت درآمد در این قبیل فرو شها منوط به تحویل کالا به خریدار است.
۳. سفارشهای خاص و محموله‌های خاص: تمام یا بخشی از بهای کالایی که در زمان دریافت وجود نیست دریافت می‌شود (برای مثال در مورد کالایی که قرار است بعداً تولید یا توسط شخص ثالثی مستقیماً به مشتری تحویل شود).
۴. قراردادهای فروش و بازخرید (به جز معاوضه کالاهای مشابه): فروشنده هنگام فروش موافقت می‌کند که همان کالا را بعداً بازخرید کند. همچنین ممکن است فرو شنده اختیار بازخرید کالا را داشته باشد یا خریدار این اختیار را داشته باشد که فرو شنده را ملزم به بازخرید کالا کند.
- شرایط قراردادها را باید مورد بررسی قرار داد تا اطمینان حاصل شود که از لحاظ محتوایی، فروشنده مخاطرات و مزایای مالکیت را به خریدار منتقل کرده است که در این صورت درآمد عملیاتی شناسایی می‌شود. هرگاه فروشنده، مخاطرات و مزایای مالکیت را برای خود نگه داشته

باشد، حتی با وجود انتقال مالکیت قانونی
به خریدار، معامله ماهیتاً جهت دستیابی به
منابع مالی انجام گرفته و درآمد شناسایی
نمی‌شود.

۵. فروش به واسطه‌ها:

به طور کلی شناخت درآمد حاصل از این
قبيل فروشهای می‌تواند پس از انتقال
مخاطرات و مزایای عمدۀ مالکیت صورت
گیرد. با این حال، در برخی موارد ممکن
است خریدار در واقع نماینده فروشنده
باشد که در این صورت معامله باید ارسال
امانی برای فروش تلقی شود.

۶. حق اشتراک نشریات

هرگاه اقلام مورد نظر دارای ارزش مشابه در
هر دوره زمانی باشد، به جای شناخت
بلافاصله و یکجا مبالغ دریافتی صورتحساب
شده، شناخت درآمد در طول مدت اشتراک و
براساس روش خط مستقیم انجام می‌شود،
ولی اگر ارزش نشریات ارسالی در دوره‌های
 مختلف متفاوت باشد، شناخت درآمد برمبنای
نسبت قیمت فروش کلیه نشریات ارسال شده
به کل قیمت فروش کلیه اقلام مورد اشتراک
صورت می‌گیرد.

۷. فروش اقساطی

چنانچه مابهای ازای فروش به صورت اقساطی
دریافت شود، درآمد حاصل از فروش به
کسر سود تضمین شده در تاریخ فروش

کالا مجدداً توسط توزیع‌کنندگان،
عمده فروشان و غیره فروخته می‌شود.

به عنوان درآمد مورد شناخت قرار می‌گیرد.
شناخت درآمد سود تضمین شده مربوط
براساس مدت زمان و با توجه به مانده
اصل طلب و نرخ سود تضمین شده مورد
توافق صورت می‌گیرد.

۸. حذف شده است.

ب. ارائه خدمات

۱. اجرت نصب

اجرت نصب با توجه به میزان تکمیل
عملیات نصب به عنوان درآمد شناسایی
می‌شود، مگر این که اجرت نصب از بهای
فروش محصول تفکیک‌پذیر نباشد که در
این صورت اجرت مربوط همزمان با فروش
کالا شناسایی می‌شود.

۲. مبالغی که بابت خدمات بعد از فروش در
قیمت فروش منظور شده است.

چنانچه با پت خدمات تضمینی پس از
فروش مبلغ مشخصی در قیمت فروش
منظور شده باشد، معمولاً مقداری خواهد
بود که شناخت آن حصه از قیمت فروش
به عنوان درآمد به تعویق افتاد و طی
دوره‌ای که خدمات ارائه می‌شود، صورت
گیرد. درآمدی که به تعویق می‌افتد، مبلغی
است که علاوه بر جبران مخارج مورد انتظار
خدمات تحت قرارداد فروش، سودی
معقول از با بت انجام خدمات، عاید
فروشنده کند.

۳. حق العمل کارگزاران تبلیغات

حق العمل پخش تبلیغات، زمانی شنا سایی می‌شود که تبلیغات مورد نظر از طریق رسانه‌ها انعکاس یا بد. حق العمل تهیه طرحهای تبلیغاتی با توجه به مرحله تکمیل طرح مورد شناخت قرار می‌گیرد.

۴. کارمزد نمایندگیهای بیمه

درآمد کارمزد نمایندگیهای بیمه که مستلزم انجام خدمات اضافی توسط کارگزار نیست، در تاریخ مؤثر شروع یا تجدید بیمه نامه‌های مربوط مورد شناخت قرار می‌گیرد. هرگاه چنین انتظار رود که قرارداد، نیازمند ارائه خدمات اضافی در طول دوره بیمه‌نامه خواهد بود، شناخت کل کارمزد یا حصه مناسبی از آن می‌تواند در طول دوره بیمه‌نامه صورت گیرد.

۵. ورودیه

درآمد نجایش‌های هنری، جشن‌ها و رویدادهای خاص دیگر هم‌زمان با برگزاری آن، شناسایی می‌شود. اگر برای چند رویداد مختلف یک بلیت مشترک فروخته شود، درآمد حاصل از فروش بلیت برمبنای سیستماتیک و منطقی به هر یک از رویدادها تخصیص داده می‌شود.

۶. شهریه

درآمد در طول دوره آموزش شناسایی می‌شود.

۷. حق عضویت

شناخت درآمد حاصل از این منع، به ماهیت خدماتی که ارائه می شود بستگی دارد. اگر مبلغ دریافتی تنها جهت عضویت بوده و وجه یا وجه دیگری برای سایر خدمات یا محصولات (برای هریک به طور جداگانه، یا کلأً به صورت یک حق اشتراک سالانه) دریافت شود، شناخت درآمد حق عضویت باید هنگامی صورت گیرد که ابهام قابل توجهی در مورد قابلیت وصول آن وجود نداشته باشد. اگر وجه دریافتی شامل ارائه خدمات یا ارسال نشریاتی در طول مدت عضویت باشد، شناخت درآمد مربوط باید با توجه به زمان بندی و ماهیت و ارزش کلیه خدمات ارائه شده، بر مبنای سیستماتیک و منطقی انجام پذیرد.

۸. حق الزحمه خدمات انحصاری (فرانشیز)

به طور کلی، این حق الزحمه‌ها ممکن است بابت ترکیبات مختلفی از ارائه خدمات اولیه و خدمات بعدی، ارسال تجهیزات و سایر اقلام، دانش فنی و غیره دریافت گردد. این حق الزحمه‌ها بر مبنایی که منعکس کننده هدف دریافت حق الزحمه است، به عنوان درآمد مورد شناخت قرار می‌گیرد. روش‌های مندرج در صفحه بعد برای شناخت درآمد فرانشیز مناسب است:

- همزمان با تحويل اقلام یا انتقال مالکیت قانونی، درآمد عملیاتی بر مبنای ارزش منصفانه دارایهای فروش رفته شناسایی می‌شود.

- در مورد بخشی از درآمد فرانشیز که مربوط به خدمات مستمر است شناخت درآمد هنگام ارائه خدمات صورت می‌گیرد.

- اگر حق الزحمه‌های دریافتی که طبق قرارداد به طور مستمر دریافت می‌شود برای پوشش هزینه‌های خدمات مستمر و سودی معقول تکافو نکند، شناخت بخشی از درآمد حاصل از حق خدمات انحصاری اولیه، به تعویق می‌افتد.

- ارسال تجهیزات و سایر دارایهای مشهود

- ارائه خدمات اولیه و بعدی

- حق الزحمه حقوق اعطایی مستمر و سایر خدمات اعطایی مستمر طبق قرارداد یا حق الزحمه سایر خدمات ارائه شده طی دوره قرارداد، همزمان با استفاده از حقوق اعطایی یا ارائه خدمات به عنوان درآمد عملیاتی شناسایی می‌شود.

۹. حق الزحمه حاصل از تولید نرمافزار رایانه‌ای با کاربرد خاص تکمیل فرآیند تولید از جمله تکمیل خدمات پشتیبانی بعدی به عنوان درآمد عملیاتی شناسایی می‌شود.

ج . سود تضمین شده، درآمد حق الامتیاز و سود سهام

۱ . حق الزحمه اجازه استفاده و درآمد حق امتیاز ساخت

حق الزحمه و درآمد حق امتیاز دریافتی درقبال استفاده دیگران از داراییهای واحد تجاری (از قبیل عالیم تجاري، حق اختراع، نرمافزار رایانه‌ای، حق تکثیر قطعات موسیقی و حق نمایش فیلمهای سینمایی) معمولاً براساس محتوای قرارداد شنا سایی می شود. به عنوان یک راه حل عملی، می‌توان درآمد را به روش خط مستقیم و طی دوره قرارداد شناسایی کرد. برای مثال می‌توان از موردى نام برد که حق استفاده از فناوري خاصی برای یک دوره زمانی معین به استفاده‌کننده اعطا شده است.

اعطای حقوق در قبال حق الزحمه ثابت یا
تضمین غیرقابل استرداد تحت قراردادی
غیرقابل فسخ که به استفاده کننده
اجازه بهره‌گیری آزادانه از حقوق اعطایی
را می‌دهد و اعطا کننده حقوق، ملزم به
ایفای تعهدات دیگری نیست، ماهیتاً فروش
تلقی می‌شود. یک مثال بارز از این موارد،
قرارداد اجازه استفاده (لیسانس) از نرم‌افزار
ربابانه‌ای است که به موجب آن اعطا کننده
تعهد دیگری بعد از تحويل آن ندارد. مثال
دیگر، اعطای حقوق نمایش فیلم سینمایی
در بازارهایی است که اعطا کننده، بر توزیع
فیلم در این بازارها کنترلی ندارد و لذا در
درآمد فروش بلیت سهمی نیست. در چنین
شرایطی درآمد، در زمان فروش شنا سایی
می‌شود.

۲. سود سهام

سود سهام حاصل از سرمایه‌گذاریهایی که
به روش ارزش ویژه ثبت نشده است،
در زمان احراز حق دریافت توسط سهامدار
شنا سایی می‌شود (به استثنای سود سهام
حاصل از سرمایه‌گذاری در واحدهای
تجاری فرعی و وابسته). با توجه به
اصلاحیه قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷ حق
دریافت سود سهام با تصویب مجمع
عمومی شرکت سرمایه‌پذیر احراز می‌شود.